

Binnengekomen reacties consultatie Q&A over de contractgrens bij individuele arbeidsongeschiktheidsverzekeringen

Reacties over inhoud Q&A

1. De individuele risicobeoordeling weerspiegelt niet het integrale risico en wordt dan ook niet gebruikt om de premie en risico volledig in balans te brengen.

De individuele risicobeoordeling is niet het enige, maar wel een noodzakelijk instrument om de premie en het risico met elkaar in balans te brengen. De verzekeraar heeft bij aanvang een individuele risicobeoordeling gedaan die van invloed is geweest op de acceptatie, dekking en/of premie. Hoewel er niet op contract niveau aan de hand van de individuele risicobeoordeling een individuele premie wordt vastgesteld die het individuele risico volledig weerspiegelt, speelt de individuele risicobeoordeling wel een rol in de pricing van het product en de mogelijkheid om het product als zodanig aan te bieden. Bij een latere aanpassing van de voorwaarden of premie kan de verzekeraar niet opnieuw de dekking of premie bepalen aan de hand van aanvullende individuele risicobeoordelingen.

2. Het risico van anti-selectie kan worden meegewogen in de premiestelling.

Het risico op anti-selectie betreft het risico dat goede risico's vertrekken (of zich niet verzekeren), omdat zij een hoge premie betalen in verhouding tot de risico's die ze meebrengen, en eventueel elders een soortgelijke verzekering tegen een lagere premie kunnen krijgen. Juist omdat het (gewijzigde) risicoprofiel per polishouder niet volledig bekend is, is dit risico niet in te prijzen. Ook op portefeuilleniveau is dit niet volledig in te prijzen.

Reacties over implicaties Q&A

3. Bij een overgang naar een lange contractgrens kan de klant de dupe worden.

Het is aan de verzekeraar om in het belang van de klant te zorgen dat de verplichtingen aan de polishouder worden nagekomen. De verplichtingen aan de polishouder zijn vastgelegd in de polisvoorwaarden, en mede hieruit volgt dat de lange contractgrens passend is voor het risico.

4. De impact van veronderstellingen ver in de toekomst wordt met een lange contractgrens steeds belangrijker, maar deze veronderstellingen zijn objectief lastig vast te stellen.

Bij langdurige verplichtingen is er meer onzekerheid in het vaststellen van best estimate aannames dan bij korte termijn verplichtingen. Dit zijn ook de risico's

waaraan de verzekeraar blootstaat, en het is aan de verzekeraar om met deze onzekerheid om te gaan.

5. Door een overstap van een korte naar een lange contractgrens wordt het toekomstig verdienvermogen meegenomen op de balans. Dit resulteert in een hogere kapitaaleis, wat deels kan worden gemitigeerd door een gelijktijdige invoering van een toekomstige beheeractiviteit. Echter, hiermee worden de risico's voor de klant vergroot.

Verzekeraars kiezen zelf of zij een toekomstige beheeractiviteit willen invoeren. Dit is verbonden aan wettelijke eisen, de verzekeraar toont aan richting DNB dat hieraan is voldaan.

6. Wanneer buitenlandse verzekeraars die niet onder toezicht staan van DNB een korte contractgrens hanteren, ontstaat er geen gelijk speelveld.

EIOPA is verantwoordelijk voor het tegengaan van mogelijke vormen van toezichtarbitrage en werkt hierbij samen met nationale toezichthouders. DNB spant zich daarom in op dit vlak, ook op het gebied van contractgrenzen bij AOV.

7. Wanneer verzekeraars kiezen voor implementatie van een FMA en DNB beoordeelt dit op een case-by-case basis, ontstaat er geen gelijk speelveld.

DNB zorgt dat alle FMA's op consistente wijze worden beoordeeld.

8. De eisen voor een FMA voor een Standaard Formule verzekeraar (GV artikel 23, 83 lid 2) zijn minder streng dan voor een Partieel Intern Model verzekeraar (GV artikel 236). Hierdoor ontstaat geen gelijk speelveld wanneer verzekeraars een FMA invoeren.

DNB zorgt dat alle FMA's op een consistente wijze worden beoordeeld. DNB is van mening dat er een goede verhouding dient te zijn tussen het mitigerende effect van de FMA en de kapitaalsreductie. DNB is verder van mening dat de FMA's zich moeten richten op de mitigatie van het daadwerkelijke risico en zich niet mogen beperken tot het ondervangen van de gevolgen in één bepaald scenario. Daarnaast is de observatie juist dat de eisen voor Standaard Formule verzekeraars anders zijn dan voor Partieel Intern Model verzekeraars.